

Ján Adamus

Pane, nauč nás modliť sa...

Keby som sa vás spýtal, či ste sa dnes modlili Otče náš..., iste každý by prikývol. A mnohí by povedali, že sa ho modlili viackrát. Keby som chcel zistiť, koľkokrát za život sme sa modlili Otče náš..., nedokázali by sme to spočítať. Veď pamätáte si, ktorú modlitbu sme vedeli medzi prvými? Bola to modlitba Pána.

Za túto modlitbu Bohu musíme ďakovať, lebo je pre nás veľkým darom. Cez ňu vidíme, aký obsah a formu majú mať naše modlitby. Presvedča nás o tom aj dnešné evanjelium. Aká má byť teda naša modlitba, aký ma mať obsah a formu? Dajme si odpoveď cez modlitbu Pána.

Prvé tri prosby tejto modlitby sa vzťahujú priamo na Boha, s túžbou po znovuspojení človeka s Bohom, po príchode Božej ríše a po podriadení ľudskej vôle Božiemu poriadku. Viete, čo je úžasné? Môžeme Boha nazývať Otcom. Znamená to, že pri modlitbe nevoláme kamsi do prázdna, ale voláme k nášmu Otcovi, ktorý je v nebi, ktorý je svätý, veľký, múdry a dobrý. Ktorý je Otcom nás všetkých. Preto túžime po príchode jeho kráľovstva a chceme, aby vládol nad naším telom aj dušou. Uvedomujeme si, že On je najvyššia Múdrost', lebo ľudská vôľa je veľakrát ovplyvnená omylom a sebeckom. Rozhodujeme sa pre Boha, ako najvyššie Dobro, lebo len ak sa plní Jeho vôľa, je zaručený ľudský pokrok a mier, je zaručená sloboda a dôstojnosť človeka. Treba sa nám naučiť často volať s Ježišom Kristom: Otče, nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane! To je najpodstatnejší moment našej zbožnosti a vôbec našej viery – poslušnosť a odovzdanosť do Božej vôle.

Teraz prichádzame k prostrednej prosbe, ktorá je výrazom dôvery, že nebeský Otec dá svojim deťom všetko, čo potrebujú k pozemskej existencii. Je úžasné, že Ježiš do svojej modlitby vkladá aj prosbu o pozemské potreby. Učí nás prosiť o pozemský chlieb, teda o tie veci, ktoré sú nutné pre život človeka. Nehovorí o prepychu, ale o veciach, ktoré majú udržiavať život človeka. Spomína ich ale v určitej postupnosti, teda, že materiálne záujmy sú až druhoradou záležitosťou. Chce nám povedať asi takto: Otec je pri kormidle vášho života a o všetko sa postará, veď je nekonečne múdry, láskavý a spravodlivý.

Posledné tri prosby berú do úvahy

hriech a vôbec zlo, ktoré ohrozuje človeka, prosí Otca o odpustenie vín, o ochranu počas nebezpečných životných skúšok a o pomoc pred pokúšaním diabla a jeho zlými vplyvmi vo svete. Z týchto prosieb vyplýva, že človek stojí pred Bohom ako dlžník, ktorý nemôže zaplatiť, a ktorému nič iné nezostáva, iba prosiť: „Bože, buď milostivý, mne, hriešnemu!“ Tieto slová ale smieme vyriechnuť iba vtedy, keď odpustíme zo srdca každému zo svojich blížnych a to nie 7 krát, ale 77 krát. Veď každý z nás je ohrozený zlom, je veľmi slabý, a preto si musí uvedomiť, že najviac zo všetkého potrebuje Božiu pomoc v boji proti pokušeniam a diablovi, ktorý ako ručiaci lev obchádza a hľadá, koho by zožral.

Teda takúto modlitbu nás naučil Ježiš Kristus. Modlitbu, ktorá nikdy nevyjde z módy, bude pre všetky časy a pre všetkých ľudí. Modlitbu, ktorá nás má upozorniť, že stojíme medzi Bohom a Zlom a zachrániť nás môže len nebeský Otec. Preto sme si už raz povedali, že najdôležitejším momentom každej našej modlitby je odovzdať sa do Božej vôle. V tomto duchu sa musí niesť každá modlitba.

Aká je moja modlitba? Ako sa ja modlím Otče náš...? Uvedomujem si, čo pri modlitbe hovorím a komu ju hovorím? Naučil som modlitbu Pána moje deti a vnukov?

O svätom Františkovi Saleskom je známe, že raz slávil svätú omšu za svojho učiteľa. Keď prišlo k modlitbe Pána, začal ju spievať, ale odrazu sa zasekol a nevydal ani hláska. Rozplakal sa, a dlho trvalo, kým sa utišil a mohol znova pokračovať vo svätej omši. Medzi veriacimi stál aj druhý kňaz. Bol zvedavý, čo sa stalo. Po svätej omši začal Františka potešovať nad stratou milovaného učiteľa. Prekvapený František však takto odpovedal: „Verím, že môj učiteľ je v nebi a je mu tak dobre, že by sa nechcel už sem vrátiť. Neplačem preto, že odišiel, ale preto, že to bol on, kto ma naučil modliť sa Otče náš... a naučil ma volať Boha svojim Otcom. Lebo je to nádherné, volať Boha svojim Otcom.“

Koľkokrát sa počas nastávajúceho týždňa pomodlíme Otče náš...? Spočítať sa to nedá, ale usilujme sa, aby sme sa túto modlitbu modlili s úprimným srdcom, aby sme si uvedomovali, o čo v nej prosíme a čo v nej sľubujeme, a tak aby bola svedectvom našej zbožnosti, viery a odovzdanosti do Božej vôle.

Svätý Ignác z Loyoly

*Boh je náš prístav,
Boh je naša sila
pomoc v ľudskom trápení.
Nebojím sa,
i čoby zem sa triasla
a horstvá rúcali sa do mora.
Nech hučia,
nech sa penia jeho vody,
nech vrchy zachvejú sa
v jeho nápore!
Hospodin zástupov je s nami,
Pán Jákobov
je našou pevnosťou!*

*Hľa, riečka
zavlažuje mesto božie
a stánok Najvyššieho v ňom.
Boh v jeho strede sídli,
nepadne to mesto
a ráno na úsvite
pomôže mu Pán.*

*Národy zaduneli
a zachveli sa kráľovstvá.
Boh zavolal
a zem sa rozplynula.
Hospodin zástupov je s nami,
Pán Jákobov
je našou pevnosťou!
Podťe so mnou,
na Jeho činy hľadte!
Čudesné veci koná na zemi.
Až za jej okraje,
hľa, zastavuje vojny,
kopiju rúbe, láme luk
a vozy ohňom páli. —
Prestaňte už a vedzte,
ja som Boh,
ja vládnem nad národmi,
nad zemou!*

*Hospodin zástupov je s nami,
Pán Jákobov
je našou pevnosťou!*

Druhá kniha žalmov. "Prebásnil Milan Rúfus"

Modlime sa celý život

Vážnym momentom v živote človeka je pocit alebo presvedčenie, že už „stojí na vlastných nohách“. Prichádza vtedy, keď niekto čoraz menej potrebuje pomoc rodičov a rodinného prostredia. Neraz môžeme paralelne s týmto vývojom sledovať aj náboženské premeny. Aj ony u niektorých vyúsťujú v presvedčenie, že náboženstvo a všetko, čo s tým súvisí, k dospelosti nepatrí. Ako prvá si to „odnesie“ modlitba. Začne sa pokladať za zbytočnú stratu času.

Dnešné dva bohoslužobné texty o nej hovoria. Konkrétne o prosebnej modlitbe. Dojímavé je, ako Abrahám prosí Pána, aby nevyhubil hriešne mestá Sodomu a Gomoru. Jeho prosba je vytrvalá a pokorná. Čoraz nižšie posúva hranicu počtu spravodlivých v mestách, z päťdesiatich na desať, len aby sa Pán zľutoval. Aj keď sa ich napokon ani toľko nenašlo a mestá boli potrestané, môžeme obdivovať Božiu trpezlivosť a ochotu ísť do krajnosti. Boh sa nespráva ako despota, ale ako partner, ktorý robí všetko preto, aby sa našlo riešenie.

Učenáci prosia Ježiša, aby ich naučil modliť sa. On im dal svoju vlastnú modlitbu Otče náš a vyrozprával im podobenstvo o človeku, ktorý budí o polnoci priateľa a prosí ho o tri chleby. Ten človek sa správa dotieravo, lebo chce dosiahnuť, o čo prosí. Boh viac ako dotieravosť žiada vytrvalosť v prosení, hľadaní a klopaní. A preto, že je Otec, otvára sa svojim stvoreniam, aby ich vypočul a pomohol im. Za ich vytrvalosť ich potom odmeňuje. Nie zlými darmi (had, škorpión), ale dáva im Ducha Svätého, ktorý je najväčším darom. Mohli by sme povedať, že Boh dáva seba samého, aby prosiaci v spojení s ním videli svoju prosbu v novom, Božom svetle. Dáva jej taký zmysel, ako chce Boh.

Mnohí ľudia stratia zmysel života len preto, že sa prestanú modliť. Pokľaknú si pred zamestnaním, pred peniazmi, pred mladosťou, pred silou alebo pred ľuďmi. Pokľaknúť pred Bohom nechcú. Nechcú Boha o nič prosiť, lebo si myslia, že je dôležitejšie klaňať sa práci, peniazom, mladosti, ľuďom. Možno teraz vytykajú Bohu, prečo ich postihlo nešťastie, veď nič zlé neurobili. Naozaj neurobili nič zlé, iba žili bez Boha.

Ježiš povedal: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám.“ Žiada to, lebo jedine v modlitbe môže človek zmysluplne zvládať svoj život a riešiť svoje životné problémy. Bez modlitby ostane človek napospas svojej pýche, ktorá ho napokon zničí. Ak sv. Pavol kedysi povedal, že milosťou Božou som tým, čím som, tak my môžeme obdobne povedať: len zásluhou modlitby môžeme byť tým, čím nás chce mať Boh.

Marian Šuráb

Oznamy

Porciunkulové odpustky. Dňa 2. augusta možno vo farských a katedrálnej kostoloch získať úplné odpustky „Porciunkuly“. Skutok predpísaný na získanie odpustkov je nábožná návšteva kostola spojená s Modlitbou Pána (Otče náš) a vyznaním viery (Verím v Boha). Okrem toho treba splniť tri podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitba na úmysel Sv. Otca (napr. Otče náš, Zdravas a Sláva). (Ench. Indulgentiarum, conc. 33) Tieto odpustky možno získať aj vo františkánskych kostoloch.

Maj vždy dve mince

Želám ti, aby si vždy mal dve mince, z toho jednu pre toho, koho ti Boh pošle do cesty.

*Nech aj drobná pozornosť,
ktorú poskytneš cudziemu človeku,
znásobí tvoje zásluhy v nebi.*

*Nech jedlo z tvojho stola
vždy nasýti teba,
a ešte aj druhého človeka.
Nech tvoje ucho vždy počuje,
keď ťa niekto prosí o pomoc.*

*Nech nezaspíš, pokým si nebudeš istý,
že aj tvoj sused má posteľ.
Nech je každá maličkosť,
ktorú urobíš z lásky k človeku,
slabikou v modlitbe, ktorú venuješ Bohu.*

Adalbert L. Balling „Všetko najlepšie“

Sväté omše v 17. týždni cezročného obdobia - (C)

29.VII. pondelok - *spovedanie od 17:30*

18:00 *na úmysel*

30.VII. utorok - *spovedanie od 17:30*

18:00 *za Ľ. Jozefa Tekulu*

31.VII. streda - *spovedanie od 17:30*

18:00 *Na poďakovanie Panne Márii za 90 rokov života*

1.VIII. štvrtok - *prvý štvrtok* - *spovedanie od 16:30*

18:00 *Na úmysel ordinára*

2.VIII. piatok - *prvý piatok* - *spovedanie od 16:30*

18:00 *Na úmysel*

3.VIII. sobota

08:00 *za Ľ. Františku Šrámkovú a sestry*

Upratovanie kostola č.d. 101-122

4.VIII. 18. nedeľa v cezročnom období

08:00 *Za Ľ. Jozefa Stojkoviča manž. Teréziu rodičov a súrodencov*

Lektori: Macáková E., Vráblová M.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Bublavá M., Bublavý M.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

29.VII. pondelok sv. Marta

30.VII. utorok sv. Peter Chryzológ, biskup a učiteľ Cirkvi

31.VII. streda sv. Ignác z Loyoly

1.VIII. štvrtok sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup a učiteľ Cirkvi - **Porciunkuly**

2.VIII. piatok sv. Euzébius, biskup

3.VIII. sobota sv. Lýdia, predavačka purpuru

Svätý Cyril Jeruzalemský

Obráťte sa od starého k novému

Svätý Cyril sa prihovril novopokrsteným hneď po krste. Postupne ich vedie cez obrad, ktorý práve zažili. Čo je však dôležitejšie, od obradu ich vedie k neviditeľným skutočnostiam, ktoré krst symbolizuje. Pripomína mnoho udalostí zo Starého zákona, ale nielen ako činy minulosti. Svätý Cyril sprevádza svojich poslucháčov „od starého k novému, od obrazu ku skutočnosti“. Ukazuje svojim poslucháčom - a nám čitateľom -, že všetci sa nachádzame v dejinách spásy a sme v ich prúde. Tie dávne udalosti sa stali kvôli nám. Svätý Cyril odhaľuje neviditeľné, ale nikdy nestráca kontakt so vzdychmi, zvukmi a vôňami občajného života. Pomáha svojim čitateľom, aby odhalili blízke príležitosti na hriech vo svojom každodennom živote. Kritizuje zábavný priemysel svojej doby pre jeho explicitné násilie a neistotu.

Už dávno, ó, pravé a milované deti Cirkvi, som vám chcel hovoriť, o týchto duchovných a nebeských tajomstvách. Keďže som však vedel, že vidieť je oveľa presvedčivejšie než počuť, čakal som až doteraz, keď vaša terajšia skúsenosť vás otvorila vplyvu mojich slov. Teraz vás môžem viesť za ruku na krajšiu a voňavejšiu lúku raja, ktorá je pred nami.

Boli ste hodní prijať božský a životodarný krst a teraz ste pripravení prijať posvätné tajomstvá. Teraz je čas prestrieť pred vami hostinu dokonalejších poučení. Učme vás teda tieto záležitosti dôsledne, aby ste mohli spoznať význam toho, čo sa s vami v ten večer vášho krstu stalo.

Najprv ste vošli do predsiene baptistéria. Obrátili ste sa smerom na západ a počuli ste príkaz vystrieť ruku a ako keby ste boli v prítomnosti satana, zrieknuť sa ho. Teraz musíte vedieť, že to malo predobraz v starovekých dejinách. Keď totiž faraón, ten najhorší a najkrutejší tyran, utlačal slobodných a šľachetných Hebrejov, Boh poslal Mojžiša, aby ich vyviedol zo zlého otroctva Egyptanov. Potom veraje dverí pomazali krvou baránka, aby ničiteľ obišiel tie domy, ktoré mali znak krvi. Hebrejský národ sa predivne zachránil. Nepriateľ ich však po záchrane prenasledoval a uvidel, ako sa pred nim more zázračne rozdelilo. Šiel ďalej a už im bol v päťach. Zrazu sa utopil v Červenom mori.

Teraz sa obráťte od starého k novému, od obrazu ku skutočnosti. Tam máme Mojžiša, ktorého Boh poslal do Egypta. Tu máme Krista, ktorého poslal jeho Otec na svet. Tam poslal Mojžiša, aby vyviedol sužovaný národ z Egypta. Tu poslal Krista, aby zachránil tých, ktorí sú utlačaní vo svete pod hriechom. Tam sa pred ničiteľom rozliala krv baránka. Tu krv bezchybného Baránka, Ježiša Krista, je nástrojom na odohnanie zlých duchov. Tam tyran prenasledoval starý národ až do mora. A tu drzý a nehanebný duch, pôvodca zla, ide za tebou až do prúdov spásy. Starý tyran sa utopil v mori a ten súčasný zmizne vo vodách spásy.

Žiadajú ťa, aby si povedal s vystretou rukou proti nemu, ako keby bol prítomný: „Zriekam sa ťa, satan.“ Chcem vám tiež uviesť dôvod, prečo stojíte obrátení na západ, lebo to musíte vedieť. Západ je smer, z ktorého vidíme prichádzať tmu. Diabol je temnota a vládne v temnote. Preto sa symbolicky pozeráte na západ a zriekate sa toho temného a pochmúrneho tyranu.

Čo potom každý z vás hovorí? „Zriekam sa ťa, satan“ - zriekam sa ťa, ty zlý a najkrutejší tyran! A vaše slová znamenajú: „Už sa viac nebojím tvojej moci, lebo Kristus, ktorý prijal moje telo a krv, ju zvrhol, aby skrze ne zničil smrť a aby som už nikdy nebol otrokom.“

„Zriekam sa ťa“ - ty zákerný a najúskočnejší had. „Zriekam sa ťa“ - podvodník, ktorý si pod rúškom priateľstva vnukol neposlušnosť a priviedol našich prvých rodičov, aby

sa vzbúrili proti Bohu. „Zriekam sa ťa, satan“ - pôvodca a podporovateľ všetkého zla.

Potom v druhej vete vás učia povedať:

„A všetkých jeho skutkov.“ Skutky satana sú hriech a aj toho sa musíte zriecť - tak ako ten, čo unikol pred tyranom, zaiste unikol aj pred jeho zbraňami. Teda hriech každého druhu patrí medzi skutky diabla. Môžete si tým byť istí: všetko, čo poviete, a osobitne v tej najnapätejšej hodine, je zapísané v Božích knihách. Teda keď urobíte niečo proti tomu, budete súdení ako zločinci. Zriekate sa satanových skutkov, čiže všetkých skutkov a myšlienok, ktoré sa protivia rozumu.

Potom hovoríte: „A všetkej jeho slávy.“ Slávou diabla je šialenstvo divadiel a konských dostihov, cirkusov a všetkých takýchto zbytočností. Svätý muž prosí, aby bol od toho oslobodený, a hovorí Bohu: „Odvráť mi oči, nech nepozerajú na márnosť“ (Z 119, 37). Nezaujímajte sa o šialenstvo divadiel, kde by ste videli obscénne vystrájanie hercov, výsmech a hrubé vyjadrovanie, a bláznivý tanec zvrhlíkov. Ani by ste sa nemali zaujímať o šialenstvo zápasov s divými šelmami v cirkuse. Rozmaznávajú svoje brucho mäsom, ale sami riskujú, že sa stanú mäsom v bruchu divých šeliem. Je správne povedať, že ich brucho je ich bohom (pozri *Fp* 3, 19) a slúžiac mu zahadzujú svoj život v aréne. Odmietnite konské dostihy, tie bláznivé predstavenia, ktoré ničia dušu. To všetko je sláva diabla.

Myšlienky k modlitbe

Boli ste hodní prijať božský a životodarný krst a teraz ste pripravení prijať posvätné tajomstvá. Teraz je čas prestrieť pred vami hostinu dokonalejších poučení.

„Zriekam sa ťa“ - ty zákerný a prešibaný had. „Zriekam sa ťa“ - podvodník, ktorý si pod rúškom priateľstva vnukol neposlušnosť a priviedol našich prvých rodičov, aby sa vzbúrili proti Bohu.

Všetko, čo poviete, a osobitne v tej najnapätejšej hodine, je zapísané v Božích knihách. Teda keď urobíte niečo proti tomu, budete súdení ako zločinci.

Zapamätajte si

Faraón, ten starý tyran, sa utopil v mori. Satan, súčasný tyran, zmizne vo vodách spásy.

Námety na konanie

Uvažujte o svojom voľnom čase vo svetle nového života. Sú filmy a televízne programy, ktoré sledujete, knihy a časopisy, ktoré čítate, vhodné pre Božie dieťa?

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žit' tajomstvá“

Ale kto ich zachová a tak bude aj učiť'

(Mt 5, 17 - 19)

Tieto slová v Ježišových ústach sa zdajú ako niečo nemožné. Každá jóta, písmeno a každý háčik sa musia naplniť.

Čo však znamená naplniť? Mojžišovi bolo odovzdaných šesťstotrinásť predpisov, tristošesťdesiatpäť zákazov a dvestoštyridsaťosem príkazov. Ich stred bol zákon, a to zatvrdilo srdce ľudí. Zabudli, čo chce Boh - milosrdenstvo chcem, a nie obeť. Ježiš dá iba jediný príkaz, príkaz lásky.

Láska je naplnením zákona. Pravou morálkou kresťanstva je láska. Ona je protikladom egoizmu, v nej človek vychádza zo seba a prichádza znova k sebe. Kristovo posolstvo je v inakosti. Jeho cesta nepozná nenávisť, nespravodlivosť, neochotu. Každému musíme preukazovať lásku, aj colníkovi, hriechovníkovi.

Keď každý človek, aj nepriateľ, bude milovaný, dokonca milovaný láskou agapé, iba potom sa vyplnia slová prorokov zákona, a to v ich vlastnom zmysle, doslova a do písmena. Láska agapé je splnením zákona.

Ježiš kladie do stredu tohto sveta života seba samého. A tým dáva novú orientáciu. Jeho cesta je cesta dokonalosti - „ak chceš byť dokonalý, chod', predaj všetko, čo máš, a nasleduj ma“.

Láska má len jedno želanie. Naplniť sa.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Príbeh na uzdravenie duše

STRAPEC HROZNA

V jednej vzdialenej indickej dedine, kde ľudia takmer nepoznajú ovocie, urobilo dieťa istej žene láskavosť a tá mu za odmenu podarovala krásny stravec hrozna.

Chlapec hrozno nežne uchopil. V tomto horúcom popoludní mal naň takú chuť! No pomyslel si: „Otec pracuje na poli a zaiste je unavený a vysmádnutý. Stravec hrozna venujem jemu.“

Otec ho prijal s veľkou radosťou, ale povedal si:

„Schovám ho pre dcéru, keď za mnou príde na obed. Chýba jej chuť do jedla, a azda ho zje s radosťou.“

Len čo dievčina prijala hrozno z otcových rúk, radostne vykrikla. Cestou domov si však povedala: „Schovám hrozno pre matku, je chudera taká unavená a málokedy si dá ovocie.“

V tú noc, keď sa rodina navečerala, matka oznámila:

„Mám pre vás ako prekvapenie dezert.“

A položila na stôl stravec hrozna, ktorý počas dňa nikto nezjedol.

- Azda majú cenu niektoré obety prinesené z lásky...
- Dať druhému darček (najlepšie celkom jednoduchý), môže urobiť dobre mne samému...
- Myslieť na to, čo druhí potrebujú, by ma mohlo doviesť k...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Matka Zebedejovcov

„Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi... Vravela mu: ‚Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.‘ (Mt 20, 20-21)

Je to matka. Stará sa o budúcnosť i česť svojich synov. Je staršia a osamotená - synovia od nej odišli a pridali sa k Ježišovi na prvé zavolanie. A tak prosí Učiteľa o výhody. Svätý Ambróz berie túto matku pod ochranu: „Etsi error, pietatis tamen error esto. - Aj keď je to omyl, je to omyl zbožnosti.“

Matka Zebedejovcov nebola dosť trpezlivá. Netúžila však po peniazoch, ale po Ježišovej priazni. A neprosila nič pre seba, ale pre synov. Zostávala teda predovšetkým matkou. Ježiš bral iste do úvahy to, že hovorí s matkou. Aj ju mal ešte len pozdvihnúť do nového života.

Máme pocit, že to bolo od matky Jakuba a Jána naivné a vypočítavé. Ale mysleli sme už na to, aká viera a dôvera sa prejavuje v jej žiadosti? Apoštoli a ostatní okolo nich naozaj prežívali Ježišovu veľkosť. Každý deň mohol byť dňom najväčších prekvapení. To im vnukol sám Ježiš svojím zjavom, postojmi a činmi, svojou hĺbkou a silou. Matka Zebedejovcov prijímala Ježiša celým srdcom.

Na druhej strane prosba tejto matky preukazuje to isté, čo vidíme aj v mnohých iných poznámkach evanjelií, ktoré nič neretušovali - ani prejavy slabosti apoštolov a im blízkych ľudí. Evanjelium zaznamenáva, že Jakub a Ján

chcú zvolať síru a oheň na samaritánske dediny, apoštoli sa dohadujú, kto z nich bude prvý, ukazujú dva meče, ktorými chcú brániť Ježiša, nechápu Majstrove podobenstvá o Božom kráľovstve. Apoštoli aj ostatní učeníci, príbuzní aj známi boli len ľudia. Aj matka Jakuba a Jána bola len žena a uvažovala len ľudsky.

Aj ona sa musela „znova narodiť“ pre veci Božieho kráľovstva. Preto nás ani neprekvapuje, keď si umelec dovolil rozviesť veľmi ľudský postoj tejto matky a podľa svojho videnia charakterizoval povahu tejto ženy: „Hovorilo sa, že matka Zebedejovcov bola predtým bohatá. Vraj najprv bránila synom opustiť lode a ísť za Rabbim. Neskôr prišla aj ona sama za ním. A keď ho raz videla, už pri ňom ostala. Predala lode a peniaze dala do spoločnej pokladnice. Viedla dom Márie a Marty a urobila v ňom poriadok. Predtým kto chcel, prišiel, najedol sa a napil - ľudia večne plienili tento dom. Matka Zebedejovcov bola vecná žena - žena poriadku a práce. Najedol si sa? Odrob si trocha v záhrade! Kto ju má obrobiť? Sama bola večne zamestnaná. A bola všade. „Čo si myslíte“ hovorila, „že dnes už netreba obrobiť pole, lebo zajtra príde kráľovstvo nebeské? Otrhávať pecne chleba priamo zo stebiel pšenice máte dosť času, až to príde. Teraz len pekne chyťte do rúk pluh!... Potom sa obrátila k mladej žene: ‚A ty tiež... Len pekne vyutieraj lampy! Či si nepočula, že múdre panny majú lampy vždy pripravené? Keď príde kráľovstvo, všetci budeme obľúbencami! Ja budem matkou dvoch princov. Ale dovtedy musíme všetci pracovať!“

Ľudia naozaj len pomaly dorastali na výšku evanjelia - každý podľa svojej povahy.

Chytrý zostúp!

Zachej bol hlavný mýtnik - šéf finančnej správy. Ale aká to bola správa! Vyberanie daní bolo zverené zvláštnym podnikateľom, ktorí si držali štáb vyberačov. Boli všade, s palicami i pripášanými mečmi. Vyciavali ľud. Beda roľníkovi, ktorý si nevyplatil poplatky! Vzali mu aj poslednú kravu, posledného oslíka, pole a často ho dali aj do väzenia.

Zachej si nahrabal poriadny majetok a skrýval sa za hradbami svojich peňazí. Ostatní sa mu vyhýbali a pohrdali ním. On tým viac myslel na seba a na svoje zabezpečenie. Ale čosi ľudské v ňom predsa nevymrelo. Keď Ježiš prechádzal cez Jericho, Zachej prejavil o neho záujem, a to taký silný, že skoro zabudol na svoje vysoké úradné postavenie - vyliezol na planý figovník.

Ježiš ho osloví. Všetkých tým prekvapí, a najviac Zacheja. „Pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“ Všetci, čo to videli, šomrali a hovorili: „Vošiel k hriešnemu človekovi!“ Ježiš sa však sám ponúkol. A Zachej? „Prijal ho s radosťou.“ (Lk 19, 5-7) To stačilo - ostatné vykonala milosť. „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným.“ Jediný Ježišov pohľad, jediné priateľské slovo - a tvrdý človek, muž peňazí, zmäkne. Jediná Ježišova návšteva ho zachráni pre večnosť. „Dnes prišla spása do tohto domu,“ povedal mu Ježiš. Nikto nečakal od Zacheja nič dobré. Ani Zachej od nikoho nič nečakal. Naraz mu Ježiš prejaví pozornosť a dôveru. A odpísaný človek ožije!

Koľko ráz sa Ježiš prihovril mne? Ožil som? Je niekto okolo nás stratený? Zúfame nad ním? Hádžeme nad ním rukou? Obchádzame ho? Prihovorme sa! Začnime ako Ježiš a v jeho mene!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku